

KATEDRA BUDOWY MASZYN MATEMATYCZNYCH
POLITECHNIKA WARSZAWSKA

[Faint, illegible text]

I.	Wstęp	str. 1
II.	Opis maszyny	str. 1
III.	Opis części i zespołów	str. 2
IV.	PRZEDWSTĘPNY PROJEKT MASZINY UMC-100	str. 3
V.	Opis części i zespołów	str. 4
VI.	Opis części i zespołów	str. 5
VII.	Opis części i zespołów	str. 6
VIII.	Opis części i zespołów	str. 7

Opracowali: dr inż. J. Bańkowski
dr inż. K. Fiałkowski
mgr inż. W. Lutosławska
mgr inż. J. Mieścicki
mgr inż. M. Miszyński

Warszawa, listopad 1964 r

I. DANE OGÓLNE

Spis treści

I.	Dane ogólne	str. 1
II.	Zapis informacji	str. 1
III.	Schemat organizacji wewnętrznej	str. 3
IV.	Ważniejsze elementy jednostki centralnej	str. 3
V.	Urządzenia zewnętrzne	str. 4
VI.	Cykl pracy UMC-100	str. 5
VII.	Język wewnętrzny UMC-100	str. 6
VIII.	Programowanie	str. 10

II. ZAPIS INFORMACJI

Podstawowy zapis informacji w UMC-100 jest

zapisem danych, który jest realizowany

- przez mikroprocesor

- przez pamięć

- przez

- przez

- przez

Wszystkie dane przetwarzane są przez mikroprocesor

Wszystkie dane przetwarzane są przez mikroprocesor

Wszystkie dane

Wszystkie dane przetwarzane są przez mikroprocesor

Wszystkie dane przetwarzane są przez mikroprocesor

I. DANE OGOLNE.

UMC-100 jest maszyną równoległą średniej wielkości. Głównym jej zastosowaniem są obliczenia typu naukowo-technicznego. System zapisu informacji oraz budowa i sposób kodowania rozkazów umożliwiają jednak korzystanie z maszyny przy rozwiązywaniu szerokiej klasy problemów takich, jak np. symulacja układów logicznych, obliczenia statystyczne itp.

Szybkość wykonywania operacji przesyłania i dodawania w stałym przecinku jest rzędu 35000 op/sek.

Maszyna jest zrealizowana w technice dynamicznej tranzystorowej. Częstotliwość podstawowa 200 kHz, co odpowiada podstawowemu taktowi pracy 5 μ s.

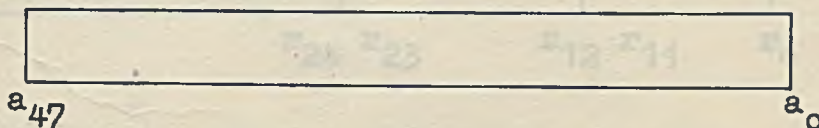
II. ZAPIS INFORMACJI.

Podstawową jednostką informacji w UMC-100 jest 48-bitowe słowo. Może ono zawierać:

- liczbę stałoprzecinkową
- liczbę zmiennoprzecinkową
- rozkaz
- ciąg 47 zmiennych bulowskich
- 8 znaków alfanumerycznych.

Liczby są przedstawione za pomocą systemu dwujedynkowego.

Słowo zawierające liczbę stałoprzecinkową ma budowę następującą:

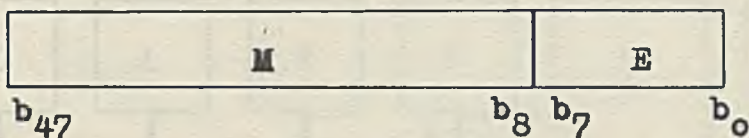
Liczba A przedstawiona za pomocą bitów a_i ma wartość:

$$A = \sum_{0}^{47} (2 a_i - 1) 2^{i-1} - \frac{1}{2}$$

i mieści się w przedziale:

$$-2^{47} \leq A \leq 2^{47} - 1$$

Słowo zawierające liczbę zmiennoprzecinkową:

Bity $b_0 \div b_7$ stanowią wykładnik E w zapisie ze stałą $\frac{1}{2}$.
Może więc on przyjmować wartość:

$$-128 \leq E \leq 127$$

Bity $b_8 \div b_{47}$ stanowią mantysę M w zapisie dwujedynkowym

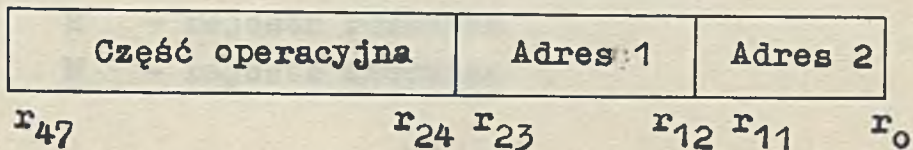
$$M = \sum_8^{47} (2 b_i - 1) 2^{i-48}$$

Mantysa jest liczbą z przedziału obustronnie otwartego:

$$-1 < M < 1$$

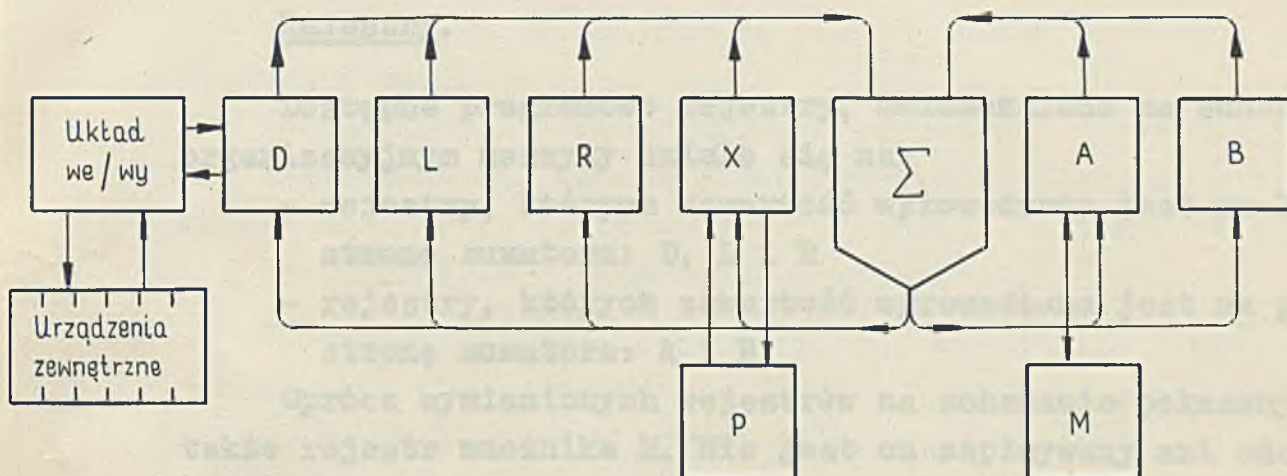
Zero przedstawia się jako liczbę o wykładniku $E = -128$ i dowolnej mantysie M.

Słowo zawierające rozkaz:

Budowa i przeznaczenie poszczególnych elementów części operacyjnej zostanie szczegółowo omówiona w rozdziale VII.

III. SCHEMAT ORGANIZACJI WEWNĘTRZNEJ UMC-100.

Podany schemat obejmuje jedynie te elementy maszyny, które są dostępne dla programisty.

Oznaczenia:

- Σ - sumator
- X - pamięć operacyjna /ferrytowa/
- P - pamięć pomocnicza /bębnowa/
- A - rejestr akumulatora
- B - rejestr modyfikacji
- D - rejestr zewnętrzny
- L - rejestr licznika rozkazów
- R - rejestr rozkazów
- M - rejestr mnożnika

IV. WAŻNIEJSZE ELEMENTY JEDNOSTKI CENTRALNEJ.

Pamięć.

UMC-100 dysponuje dwoma rodzajami pamięci:

- pamięć ferrytowa /operacyjna/ o pojemności 4096 słów i cyklu odczyt-zapis $10 \mu s$

- pamięć bębnowa /pomocniczy/ o pojemności $\frac{n \times}{32768}$ słów. $\frac{n = 1}{8}$

Między pamięcią operacyjną a pomocniczą informacja jest przesyłana w postaci bloków słów.

Rejestry.

Dostępne programowo rejestry, uwidocznione na schemacie organizacyjnym maszyny dzielą się na:

- rejestry, których zawartość wprowadzana jest na lewą stronę sumatora: D, L i R
- rejestry, których zawartość wprowadzana jest na prawą stronę sumatora: A i B.

Oprócz wymienionych rejestrów na schemacie pokazany jest także rejestr mnożnika M. Nie jest on zapisywany ani odczytywany tak jak pozostałe. Programista może doń wprowadzić określoną zawartość jedynie z akumulatora przez przesunięcie łącznej zawartości rejestrów A i M w prawo, a odczytać jego zawartość tylko do A oraz przez analogiczne przesunięcie w lewo.

Rejestry A, M, R i D mają długość 48 bitów

Rejestr B ma długość 24 bity

Rejestr L ma długość 12 bitów.

Sumator.

Sumator maszyny UMC-100 jest równoległy, wykonujący działania na liczbach przedstawionych za pomocą systemu dwujedynkowego. Jest on zrealizowany jako sumator sum warunkowych.

Dodawanie dwóch liczb pełnej długości trwa 4 takty, liczb 12-bitowych - 3 takty. Możliwe jest podawanie argumentów na wejście sumatora takt po takcie, nie czekając na zakończenie poprzedniej operacji.

V. URZADZENIA ZEWNĘTRZNE.

W skład typowego zestawu urządzeń zewnętrznych UMC-100 wchodzi:

- dalekopis
- szybki czytnik taśmy perforowanej
- szybka dziurkarka

Wszystkie te urządzenia są przystosowane do taśmy pięciokanałowej.

Istnieje możliwość dołączenia czytnika i perforatora kart dziurkowanych. Ostatnie dwa urządzenia pozwolą na zastosowanie maszyny do obliczeń statystycznych, a także do rozwiązywania problemów logicznych i symulacji.

Maszyna wyposażona jest w rejestr zewnętrzny o długości 1 słowa, tak, że kompletowanie słowa po wprowadzeniu i rozkładzie go na znaki przy wyprowadzaniu, zachodzi autonomicznie i wymaga korzystania z jednostki centralnej tylko raz na jedno wprowadzane lub wyprowadzane słowo.

VI. CYKL PRACY UMC-100.

Cykl pracy UMC-100 przy wykonywaniu typowych rozkazów, takich, jak:

(A) + (X) → A, X

(A) → X

SKOK ZWYKŁY - (R) → L

SKOK POSREDNI - (X) → L

WYKONAJ ROZKAZ - (X) → R

przedstawiony jest na załączonym schemacie.

VII. JEZYK WEWNĘTRZNY UMC-100

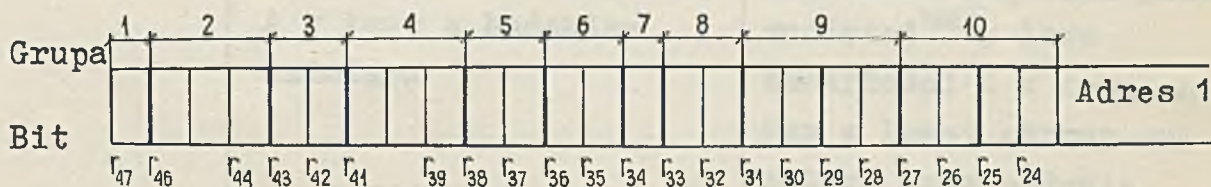
Słowo rozkazowe UMC-100 o długości 48 bitów składa się w zasadzie z:

- 24-bitowej części operacyjnej
- dwóch 12-bitowych części adresowych.

Część operacyjna rozkazu składa się z 10 grup kodowych. Kombinacja bitów wewnątrz grupy opisuje pewną elementarną czynność, jaką maszyna ma wykonać w ramach danego rozkazu. Dość duża swoboda w zestawianiu rozkazów z grup kodowych (ograniczona jednak pewnymi regułami), prowadzi do znacznego rozszerzenia zestawu operacji UMC-100 w porównaniu z maszynami o stałej liście rozkazów.

Długość grup kodowych nie przekracza 4 bitów. Sprawia to, że przedstawiony w języku wewnętrznym rozkaz ma przejrzystą budowę, a jego analiza, zarówno przez programistę jak przez układy sterowania maszyny jest stosunkowo nieskomplikowana.

Budowa części operacyjnej jest następująca:

↑. $r_{47} = 0$ oznacza operację należącą do grupy stałoprzecinkowych

$r_{47} = 1$ oznacza operację należącą do grupy zmiennoprzecinkowych.

2. Rodzaj operacji.

r_{46}	r_{45}	r_{44}	Grupa stałoprzecinkowa	Grupa zmiennoprzecinkowa
0	0	0	Operacja 1-go stopnia ^{*/}	Operacja 1-go stopnia ^{*/}
0	0	1	normalizacja	normalizacja
0	1	0	mnożenie	mnożenie
0	1	1	przesunięcie zawartości A w lewo cyklicznie	dzielenie
1	0	0	Badanie nadmiaru przy operacji 1-go stopnia	Zamiany liczby na postać stałoprzecinkową i od- rzucenie cz. ułamkowej
1	0	1	Operacja następnika przy operacji 1-go stopnia	Operacja bębnowa
1	1	0	Przesunięcie zawartości A w prawo	Sumowanie logiczne prze- sunętej ^{*/} w prawo zawartości A z argumen- tem z lewej strony sumatora
1	1	1	Przesunięcie zawartości A w lewo z badaniem nadmiaru	Sumowanie logiczne prze- sunętej ^{*/} w lewo zawartości A z argumen- tem z lewej strony su- matora oraz badanie nadmiaru.

^{*/} tzn. operacja opisywana przez pozostałe grupy kodowe
części operacyjnej rozkazu

^{*/} przesuwanie długie /w tym wypadku/.

3. Odczyty argumentów z lewej strony sumatora.

r_{43}	r_{42}	Czynność
0	0	odczytaj X
0	1	odczytaj R
1	0	odczytaj L
1	1	odczytaj D

4. Zapisy.

r_{41}	r_{40}	r_{39}	Czynność
0	0	0	Nie zapisuj nigdzie
0	0	1	Zapisz do R
0	1	0	Zapisz do L
0	1	1	Zapisz do X
1	0	0	Zapisz do A
1	0	1	Zapisz do B
1	1	0	Zapisz do D
1	1	1	Zapisz do A i X

5. Wskaźnik odczytów.

r_{38}	r_{37}	Czynność
0	0	Nie odczytuj
0	1	Odczytaj /wprowadź/ lewy argument do sumatora
1	0	Odczytaj /wprowadź/ prawy argument do sumatora
1	1	Odczytaj argumenty z obu stron sumatora

6. Zmiana znaku.

r_{36}	r_{35}	Czynność
0	0	Nie wykonuj zmiany znaku
0	1	Zmień znak liczby wchodzącej jako lewy argument do sumatora
1	0	Zmień znak liczby wchodzącej jako prawy argument do sumatora
1	1	Jeżeli operacja stałoprzecinkowa /tzn. $r_{47}=0$ / wykonaj iloczyn logiczny. Gdy $r_{47}=1$ zmień znaki obydwu argumentów

7. Odczyty argumentów prawej strony sumatora

$r_{34} = 0$	Odczytaj rejestr A
$r_{34} = 1$	Odczytaj rejestr B

8. Operacje na częściach adresowych

r_{33}	r_{32}	Czynność
0	0	Wykonaj operację na słowach pełnej długości
0	1	Wykonaj operację na 1-szych częściach adresowych /bity 12-23/
1	0	Wykonaj operację na 2-gich częściach adresowych /bity 0-11/
1	1	Wykonaj operację na obu częściach adresowych /bity 0-23/

9. Operacje warunkowe

r_{31}	r_{30}	Czynność
0	0	-
0	1	Jeżeli wynik operacji da zero, ustaw rejestr warunku $W_1=1$
1	0	Jeżeli wynik operacji da zero, ustaw rejestr warunku $W_2=1$
1	1 ^{*/}	Jeżeli wynik operacji jest mniejszy od zera wykonaj skok do adresu 1 Jeżeli wynik operacji jest większy od zera wykonaj skok do adresu 2 Jeżeli wynik operacji jest równy zero, wykonaj następny rozkaz

* / używane tylko w rozkazach skoków

r_{29}	r_{28}	Czynność
0	0	Wykonaj rozkaz bezwarunkowo
0	1	Wykonaj rozkaz gdy $W_1=0$
1	0	Wykonaj rozkaz gdy $W_2=0$
1	1	Wykonaj rozkaz gdy W_1 lub $W_2 = 0$

10. Modyfikacje i adresy względne

r_{27}	r_{26}	Czynność
0	0	-
0	1	Wykonaj modyfikację 1-go adresu
1	0	Wykonaj modyfikację 2-go adresu
1	1	Wykonaj modyfikację 1-go i 2-go adresu

r_{25}	r_{24}	Czynność
0	0	-
0	1	Adres 1-szy jest adresem względnym
1	0	Adres 2-gi jest adresem względnym
1	1	Oba adresy są adresami względnymi

VIII. PROGRAMOWANIE.

Programista - użytkownik posługuje się w zasadzie wyłącznie językiem zewnętrznym. Język ten charakteryzuje się następującymi cechami ogólnymi.

1. Posiada strukturę zdaniową i jest językiem typu Compiler.
2. Przystosowany jest do obliczeń naukowo-technicznych.
3. Translator umieszczony jest na stałe w pamięci pomocniczej maszyny wraz z podprogramami najczęściej występujących funkcji.
4. Użytkownik ma możliwość rozbudowania zapisanej w pamięci na stałe biblioteki podprogramów zależnie od swoich potrzeb.

Opisana w poprzednim rozdziale budowa rozkazu UMC-100 i związana z nią metoda kodowania operacji jest dogodna dla translatora. Przejrzysty podział części operacyjnej na krótkie grupy kodowe ułatwia proces zestawiania rozkazów w języku wewnętrznym. W skład translatora wchodzi także macierz operacji dozwolonych w języku wewnętrznym maszyny.

Wprowadzenie języka zewnętrznego typu Compiler ogranicza zawsze możliwości maszyny, mimo, że sam język jest dla użytkownika instrumentem niezwykle wygodnym. Dlatego też, w maszynie UMC-100 umożliwiono programowanie w zewnętrznym języku maszyny /typu "jeden na jeden"/, tzn. komunikowanie się z maszyną za pomocą prostego programu wprowadzającego. Posługując się językiem bezpośrednim doświadczony programista

Cyfel pracy maszyny wykonującej następujące zadania:

może w pełni wykorzystać możliwości maszyny, budując programy bardziej optymalne /pod względem czasu wykonywania lub zajmowania miejsca w pamięci/ niż translator w czasie zestawiania programu wynikowego.

4. Stan początkowy (X) - I

5. Wykonaj zadanie (X) - R

Na podstawie jednolitej szkieletowej instrukcji 1. bit = 5 znaków

I_0 - bity 0-11

I_1 - bity 12-23

I_2 I_3 I_4 I_5	I_2 I_3 I_4 I_5	bit 0 - 11
		bit 12 - 23
		bit 24 - 35
		bit 36 - 47

I_0 - bity 0-11

I_1 - bity 12-23

I_2 - bity 24-35

I_3 - bity 36-47

I_4 - bity 48-59

I_5 - bity 60-71

I_6 - bity 72-83

I_7 - bity 84-95

I_8 I_9 I_{10} I_{11}	I_8 I_9 I_{10} I_{11}	bit 0 - 11
		bit 12 - 23
		bit 24 - 35
		bit 36 - 47

Cykl pracy maszyny wykonującej następujące rozkazy:

1. $(A) + (X) \rightarrow A, X$
2. $(A) \rightarrow X$
3. Skok zwykły $(R) \rightarrow L$
4. Skok pośredni $(X) \rightarrow L$
5. Wykonaj rozkaz $(X) \rightarrow R$

Za podstawową jednostkę czasu przyjęto 1 takt = 5 μ sek

X_o - bramki odczytu pamięci ferrytowej

X_z - bramki zapisu pamięci ferrytowej

Σ_{we}	}	zespół bramek wejściowych sumatora bity 0 - 47
Σ_o		bity 0 - 11
Σ_{12}		bity 12 - 23
Σ_{24}		bity 24 - 35

L_o - bramka odczytu licznika rozkazów

L_z - bramka zapisu licznika rozkazów

R_{pf} - bramki rejestru adresów pamięci ferrytowej

R_m - bramki odczytu rejestrów modyfikacji

R_{po} - bramki odczytu rejestru pomocniczego

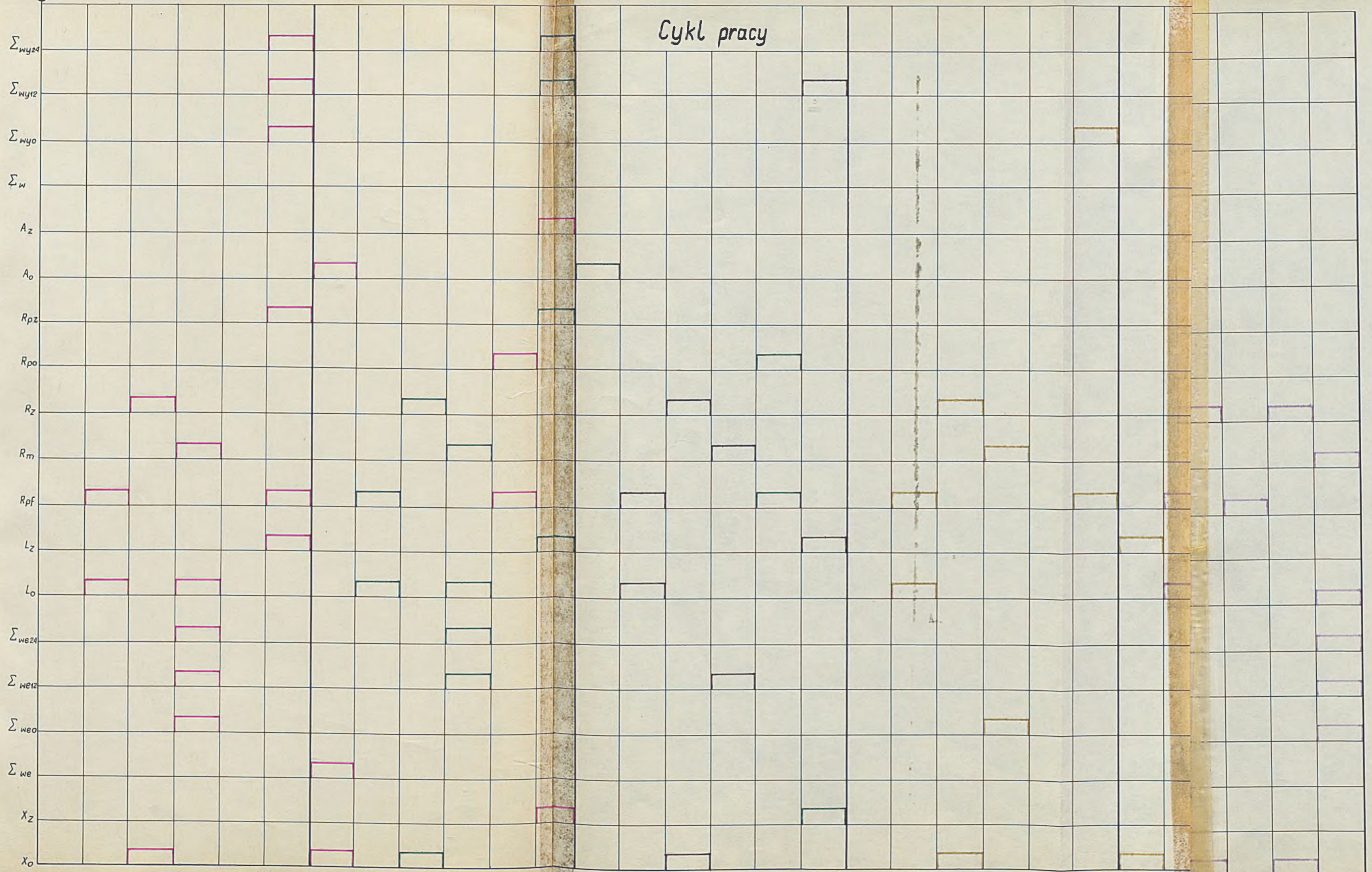
R_{pz} - bramki zapisu rejestru pomocniczego

A_o - bramki odczytu akumulatora

A_z - bramki zapisu akumulatora

Σ_{wy}	}	zespół bramek wyjściowych sumatora; bity 0 - 47
Σ_{wyo}		bity 0 - 11
Σ_{wy12}		bity 12 - 23
Σ_{wy24}		bity 24 - 35

Cykl pracy

μS

